

I V S T I R Y C Q V I I

GANDENSIS, PRESBYTERI,

CIVIS ROMANI,

P I E T A S,

I N F V N E R E

P H I L I P P I I I I .

A V S T R I A C I ,

HISPANIAR. INDIARVMQ.

REGIS POTENTISS.

3.

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS.
D O M I N O
D. IACOBO BOONEN
EPISCOPO GANDAVENSI,
E T
ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI
D E S I G N A T O,
PIETATEM HANC FVNEBREM
D E D I C O.

VI nuper querulus esse cœperam, ILLVSTRISSIME DOMINE, in funere PAVLI V. PONT. MAX. BVRGHESII; vix manum de tabulâ, siue (vt Poëtæ nostri loquuntur) de citharâ leuâram; cùm ecce, qui vniuersum terrarum orbem, aures quoque meas acerbissimus rumor impleuit, PHILIPPVM III. AVSTRIACVM, CATHOLICVM HISPANIAR. REGEM, fato concessisse. qui sanè nuntius turbauit me, vti debuit, plurimùm. Duobus enim summis Principibus, R. P. Christianæ velut Tutelariibus, eodem tempore amissis, & tunc quidem, cùm ijs

A 2

maxi-

maximè indigebamus, ad dolorem nostrum nihil addi posse videbatur. Vnde, si Crœsi Lydorum Regis filij, muti aliàs, vocem rupit periculosa barbari militis in parentem comminatio; nihil mirandum erit, si, dum Tu, VIR ILLVSTRISIME, in Vrbe Regiâ, REGIS DESIDERATISSIMI FVNVS honorasti; Christiani orbis orbitate commotus, in voces luctuosas, qui nuper silebam, eruperim. Eoque magis, quòd (vt in publicis miseriis fieri amat) nemo sit qui damnum hoc mecum non senserit; plurimi, doloris communis acerbicatem priuatâ facundiâ euulgarint: quorum immortales gemitus ad ipsam Posteritatis memoriam venturos non dubito. Mihi, vti in hac ingenij tenuitate arrogare nihil audeo, ita abundè satisfactum existimabo, si Te, ILLVSTRISIME DOMINE, testem, immò laudatorem, officiosæ PIETATIS habuerò. Sufficit enim mihi ad AMPLITVDINIS TVÆ fauorem decurrisse, quod aliorum fortassè nausea non probarit.

Ex agro Diœcesis Tuæ Gandauensis Wafiano,
XVII. Kal. Quintil. CIO. IDC. XXI.

AMPLITVD. T. ILLME

obligatiss. cliens

IYSTVS RYCQVIVS P. C. R.

I V S T I R Y C Q V I I
 G A N D E N S I S , P R E S B Y T E R I ,
 C I V I S R O M A N I ,
 P I E T A S ,
 I N F V N E R E
 P H I L I P P I I I I .
 A V S T R I A C I ,
 H I S P A N I A R . I N D I A R V M Q .
 R E G I S P O T E N T I S S .

E P I C E D I O N .

*Q*UÆ tua, Regali Pietas circūdata busto
 Ossa amplexa fouet lacrymans, tenui-
 que fauilla
 Imminet, & cineres arcanâ colligit
 Urnâ,
 Rore leui superinfundens, & thurea dona
 Accumulās, noménq; tuum, DOMINATOR IBERVM
 A 3 MAXI-

MAXIME, saepe Vocans, quantis singultibus illa
 Concutitur! quantum niveos expansa capillos,
 Pullat áque trahens ingrato syrmate Vestis,
 Ardet funerea spectacula tristia pompa
 Dispositis ornare vijs! quàm fronde cupressi
 Compita, & innumeris ornare Palatia tadis!
 Quàm tua Progenies (si sacula prisca tulissent,
 MANIBVS erepti se deuotura PARENTIS)
 Incluta Progenies, & vincta Parentis imago,
 Panchaas fruges, & odoris balsama lucis
 Editá Niligenúm, tumulo sparsisse paterno,
 Ascensosq; rogos Arabum perfundere melle,
 Aut nimbis studeat Cilicum! quàm gnauius omnis
 Qua fuluo perfusa Tago, qua Batidos amne
 Aurifero tellus, ditius scrutetur arenas
 Vt patrio sacri cineres turbulentur in auro!
 Ipsa dehinc, roseos fuscique Mennonis ortus
 Spectat, & extinctos Nabathai Hyperionis igneis
 India, gemmanteis mittat studiosa lapillos,
 Ornamentum ingens cineri, Dominoq; sepulcro.
 Scilicet hoc meruere tui REX MAGNE labores,
 Conscius atque animus recti, Virtutis & alta
 Sectator, populisq; vigil tibi cura regendis:
 Hoc ingens Veri studium, defensaq; Diuum

Relli-

Religio, & bene culta Themis, morésque pudici,
 Atque inter castos generosa Modestia mores;
 Tu tamē, heu! prohibes: tua nota, PHILIPPE, Volūtas,
 Iussūque, queis dulcēis supremo fœdere Natos
 Stringebas, pia ne temerarent funera sumptus
 Immodici; tantum populos pressere dolentes,
 Quā sanctus properabat amor. satis ipsa laborat
 Religio seruare fidem: legūque potestas
 Nutat, ut extremis constet reuerentia dictis
 Principis, & trepidos angunt promissa penates.
 Non equidem lacrymis modus est iustōque furori
 Impositus; iuuat insanos haurire dolores,
 Et mœstos ululare sonos: iuuat ire per omneis
 Mœstitia causas, totosque impendere luctus:
 Dignum est quod gemitur, nec inani munere currunt
 Vndantes lacryma; dilectum Regna PARENTEM,
 Non Dominum, non crudelem fleuere Tyrannum:
 Qualem Delicias Orbis, Generisque Fauorem
 Humani gemuere TITVM: quantūque per omneis
 Luctus igit, pius ille tuus cū, Narnia, * CÆSAR
 Occidit: Hispanā vel qui prognatus in orā
 TRAIANVS, Latij Artaxata subdidit armis.
 Et grauis hinc poterat mœrorum causa videri,
 Euboica si fata senis, vel Principis annos

Nelei-

* COCC-
 IVS NER-
 VA Imp.

*Neleida impleſſes; media nunc flore iuuenta,
 Flos Regum, demeſſe iaces: iacet & tua tecum
 Illuſtris Probitas, & noſtri crimine ſacſi
 Integritas maior, multos victura priores,
 Aurea quos Vinis ſculpſerunt ſacula chartis.
 Taliter umbroſa denſa inter robora ſilua
 Si procera ſtetit, nullâ temerata bipenni,
 Sacra ſoui quercus, nodoſo cortice nondum
 Cincta, nec annoſos expandens vertice ramos;
 Sed virides elata comas, & nubila pulſans
 Caſarie, ſi fortè Iouis malus ignis ab arce.
 Diſſilît; vel crudeles ſtrinxere ſecures
 Agricola, trahit ingentem proſtrata ruinam:
 Hanc Dryades flevere, hanc ruricola Siluani,
 Delicias periſſe ſuas: quam floribus vdis
 Sapiùs, appenſis aut diſtinxere corollis.
 Nec mihi tot claros Reges memorare voluntas
 Auctores generis, Proauùmque extendere facta;
 Laudentur proavis, & auita munere cara,
 Quos nullus Pietatis honor, non aurea Virtus
 Commendant, propria quibus eſt incumbere Fama
 Subtractum à Superis. Tibi quamquam illuſtris origo,
 Sanguis & ipſe Ducum generoſo à ſanguine cretus
 AVSTRIADVM, terris quo non illuſtrior ullus;*
Ex

Ex te nomen eris. Poteras (si fata tulissent)
 Principium esse domus, & magni stemmatis auctor
 Nobilitate tuâ. Sapiens non atria iactat
 Splendida imaginibus, nec ab ipso ducta Promethæo
 Nomina, vel gemino quantum prorepfit ab ovo
 Gente Terapnæâ Ledaï sanguinis; unum
 Sollicitus, claris si fortè parentibus ortus,
 Degenerem ne vita probet: vel cùm mala Parca
 Nascenti invidit, generis dispendia factis
 Vincere, & è solidâ laudem Virtute parare.
 At quamquam tua pacali radiaret oliuâ
 Tuta domus, procul atque piâ Mars impius aulâ
 Terreret gentes; nec te gaudentia castra
 Vidissent pulcros ornatum casside crineis,
 Si tamen impendens metus ad fera bella vocasset,
 Ipse vel armiferas ardens scandisse carinas,
 Fulmineosque igneis, saevique pericula Nerei
 Spernere, & hostilibus ingenti cuspide terras
 Concutere, aut rabidis poteras dux esse manipulis.
 Sed meliore viâ placidam tibi fata quietem
 Contulerant meritò, serâ dum nocte, diuque,
 Numina placatis supplex aduolueris aris:
 Dum tua votinis surgunt donaria Templis
 Plurima, nataleis seu quâ Sol visitat arceis

B

Occi-

Occiduus, seu quàm reliquo suffunditur Orbi.
 Inde gradu fluxere Tibi bona cuncta benigno,
 Multaq; regnanti Superùm indulgentia fauit.
 Vidit enim insonteis animos, sanctosq; labores
 Egregij iuuenis, mordacis & integra culpa
 Pectora, & in medijs calo fidentia curis;
 Vidit, constanti qui lumine corda pererrat
 Interiora Deus: sed magnos antè Monarchas
 Inspicit, & tacitus regnorum examina librat.
 Nec mirum: Videt ille facem surgentis Eoi,
 Emoriensq; iubar: Borealis frigora terra
 Lustrat, & egelido sudantia rura tepore:
 Pernidet ille omne Mundi latus, ipsaq; Olympi
 Nubila, & aquorei stagnantia dorsa profundi.
 Ille & consilia, & mentem scrutatus, & aris
 Supplicia acta pijs: ille intractabile pondus
 Dilectis impostum humeris pietate ministrâ
 Extenuans, magnâ curarum parte leuauit.
 Hinc licet egressum terris haud sensit Iberis,
 Afrâ tamen tremuit tellus, Pontiq; minacis
 Regia, & armisoni gens horruit accola Rheni:
 Hinc te victriceis mittentem in prælia turmas
 Alpinus trepidauit apex, populiq; potentis
 Ausonia, & gelidam regio qua respicit Arcton:

Indo-

Indorumq; alio posita sub sidere terra
 Gentibus innumeris, Romana potentia quondam
 Quas rerum dominis nequijt coniungere sceptris
 Oceano fusas immenso, auctoque priori,
 CÆSARIS auspicijs & Ibero Marte, reiectas.
 Nimirum hoc fatis fuerat, Superúmque perenni
 Firmatum arbitrio, tantas ostendere gazas
 Non prius, AVSTRIADVM terris fatale regendis
 Quàm genus, his opibus regnoq; ingente potitum,
 Romanas Aquilas, Romanaque Sacra, potenti
 Redderet auxilio, dirúmque auerteret hostem.
 Tu facis, Augusta non infima gloria Stirpis,
 Vt passim Latios pandant Sacraria Ritus:
 Romuleúsque tuo latatus munere CÆSAR
 Affinem Pictate probat: per te ipsa resurgunt
 Imperij decora, patriúmque repulsus ad Istrum
 Barbarus, Ausonias didicit metuísse secureis:
 Tu facis, ut Batanúm gens dura, trucésq; Sicambri,
 Depositis belli exuvijs, odioque remoto,
 Adsuecant iuga blanda pati: Tu, quisquis iniquus
 Obstitit, obscure vel aperto Marte laceffens,
 Parcere consuesti potius, factisque benignis
 Vincere, quàm fuso pœnam expetísse cruore.
 Nil tamen, heu! raris Clementia cognita sceptris,

Nil Pietas, atque alma Fides, nil sancta iuuare
 Religio potuit, faustos quin dira penates
 Stamina polluerent, trinaq; admorsa sorori
 Licia tam pura violarent tempora vita.
 Ergone semper erit, mortalibus optima quaque
 Ut rapiat suprema dies? ut liuida fata
 Irrumpant quacumque magis potuisse nocere
 Crediderint? raptâ non pridem coniuge steras,
 Tristis ut Eurydicen solas ad Strymonis undas
 Odrysius fleuit vates: & coniuge tali
 Quid Diui valere magis tribuisse pudicum,
 Quid formâ par atque fide? tamen hanc quoq; Parca
 Sustulerat. nec visa satis tribuisse furori,
 Aut scelerum complexse minas; iuuat altera tela
 Stringere, & orbatî consortia perdere lecti.
 Nî magis hoc Patri Diuûm, sanctisq; peractum
 Calicibus, ut quâ cali super ardua Templa,
 Inclyta progenies Diuûm REGINA, triumphans
 Ingreditur, pedibusq; terit mortalia fata;
 Reddaris REX MAGNE Tuae: castosq; Hymenaos
 Purpureos inter repetas lucentior igneis.
 Illic te roseis amplexum blanda labellis
 Excipiet: iamque aut cali laquearibus aureis,
 Fulgida quâ puro collucent lumina Mundo,

Aut

*Aut fortunatos spatium ducet in hortos
 Elysi nemoris, sedes ubi longa priorum
 Spectatur generosa Ducum, cognatâque Regum
 Agmina, & emerita capiunt Virtutis honorem.
 At quacumque poli latus regione vagaris,
 Sis felix sospesque tuis, sis fidus amicum
 Gentibus, & nostri releues contagia sacri.
 Sit gratum tibi Vatis opus, sint carmina grata
 Flebilis obsequij: Musâq; inuicta suprema
 Munera, & Aonium non dedignare sepulchrum.*

REGIS CATHOLICI

POSTREMA VERBA

A D

FILIVM HEREDEM.

SUPREMA Vita contrahens suspiria,
 Oculosque morte praeuauos sentiens
 Princeps Iberum, sic PHILIPPO filio
 Fertur locutus: Nate, Patris gloria,
 Decusque summum, sic tua prudens reges
 Vita tenorem, morte si doctus meâ
 Humana cuncta Vitream bullam putes,
 Fumumque inanem, somnium, atque fabulam.

B 3

Illud-

Illudque summum Regio scepro datum
 Ins esse credas, quidquid horâ in ultimâ
 Malis peractum. Dulcis est sceptri decor,
 Dulcisque regni purpura, infelix tamen
 Suum tenere stulta qua nescit modum,
 Et frana blanda laxat impotentia,
 Legis suprema, & sortis humana, immemor.
 Cum pœnitendo mens onusta crimine
 Regis Tyranni, qua paucere noluit,
 Vita sub ipso iam tremiscit exitu:
 Heu saepe serò, saepe iam frustra gemens,
 Suaq; tandem infirmitatis conscia.
 Ille ergo Regnis lenis ut parens suis
 Præesse discet, qui sibi ipse regula
 Modestia imperârit ac Clementia:
 Reges in ipsos imperare calitus
 Credens Tonantem, fas nefasque qui videt,
 Feretque digna consciorum pramia.
 Hunc tu verere: Patriaq; gloria
 Heres fidelis, hanc tibi summam putes
 Iniuriarum, quin & hanc unam putes,
 Illata si qua factione ab impiâ
 Sacris autis Numinique contigit:
 Hanc persequare vindice usque dexterâ,

Hanc

*Hanc ferro & igni, cum necesse, excidito.
 Sic semper aquam calitis fauentiam
 Habebis aula: sic tuas numquam preces
 Auersus aure spernet iratâ Deus:
 Sceptrisque vindex aderit, & tutor, pijs.*

ALIA EIVSDEM REGIS VERBA
 AD IMAGINEM
 SERVATORIS CRUCIFIXI.

HANC vitam, hanc animam, hos moribundi
 corporis artus
 Aeternum obsequiis offero, CHRISTE, tuis:
 Hoc sceptrum, hoc misera Regale insigne tiara
 Sacra tibi, Regum maxime Rector, habe:
 Scilicet hoc cunctos super est vixisse beatos,
 Cum Domino placide commoriente mori;
 Scilicet hoc cunctos super est regnare potentes,
 Imperium ad dios deposuisse pedes.

EIVSDEM MODESTIA
 BALSAMO CONDITI CORPVS
 VETANTIS.

QUOD tua Achamenio condiri corpora costis,
 Tincta vel Assyrio rore sepulcra vetas,
 B 4 Magne

*Magne PHILIPPE, istâ nihil est ratione negatum
 Funeri; & officiis nil perit inde tuis:
 Nam qua Virtutum fragrantia summa tuarum est,
 Balsama, & Affryj vincit honoris opes.*

E P I T A P H I V M.

QVI cunctos gaza superavit diuite Reges,
 Cui nemo insigni par Pietate fuit:
 Decolor extremis cui paruit India terris,
 Qui nutu implevit Solis utramq; domum:
 AVSTRIADVM flos, & Regnantum gemma,
 PHILIPPVS,
 Marmore in exiguo pulvis & umbra iacet.

DIVITIÆ SALVTIS SAPIENTIA.

Imprimi poterit.

P. Coens Canonicus Antuerp.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI.
M. DC. XXI.

